

Copia fot. de A. Esplugas.

Monta ab tanta perfecció,
que si un deixepre volia,
de bona gana pendria
d' ella mes d' una llissó.

De dijous à dijous

Garrotadas, autonomia y romansos ministerials

—No sé Pierrot, com tens prou abregació pera agafar la ploma, ab aquestas calorassas que 'ns asfixian.

—No 't semb'a que seria millor, qu' enlloch de la ploma, agafes sis la maleta y 'ns en anessim tots dos á passar una mesada à fora?

—Mira, noya: per no viure en la mateixa nació en que fá tantas pallassadas en Romero Robledo, seria capás d' anarmen á la Xina; pero d' anar à alguna població rural propera, no m' en parlis, porque no 'n reportariam cap benefici.

—Pero, no 'm deyas fá poch, que tan bon punt se tanquésin las Corts, abandonariam temporalment la Ciutat.

—Tantas cosas nos prometen los que 'ns manan, que luego no cumpleixen, que jo mortal obscur no 'm crech obligat à cumplir las meas promesas. Tu sabs tan bé com jo, que 'l nostre governador Sarz Escorpi, 'ns prometia un dematí estimarnos com á germanets, y á la nit nos doblegava à garrotadas.

—Vaig sentir dir qu' hasta aquell periodista que 's diu Figarola, va sortir del tripijoch ab averias al barret de copa.

—¡Ja ho veus! Y la feyna que se li girará ara, per trobar un barret igual, porque ja sabs que 'l portava d' una forma molt rara. De tots modos, en aquets cassos, los barrets son lo de menos, lo sensible es qu' algun pacífich ciutadá en surti ab las costellas esmicoladas, porque no hi ha ningú que pugui vendren'hi unas de novas.

—Ascolta: ¿Creus tu que repartint garrotadas pot conseguirse la tranquilitat del poble?

—Preguntaho á n' aquell subjecte, que mentres se passejava tranquilament per la Rambla, fou víctima de sengros de la policia.

—Que 't refereixes á n' aquell que va posarse á cridar: ¡Jo no era ni regionalista, pero ara, de prés del estofat qu' acabo de rebre, 'm declaro separatista furibund! ¡Visca 'l separatisme!

—Qué 't sembla? ¿Pot dirse mes ab menos paraulas? Donchs, has de saber y entendre, qu' aqueix subjecte que per las sevas exclamacions haurá fet riure á mes de quatre, en aquell moment semblava portar la representació de Catalunya entera. Catalunya no es separatista; pero si enlloch de ser ateses sas justas reclamacions, se l' aripa de llenya, serà separatista, y tal vegada algo mes, qu' haurán de deplorar los que ab tan desacert nos gobernan.

—No t' alteris tant, ni donguis aquets cops de puny à la pua, que 'n vritat me fas por quan aixi parlas.

—Donchs, si coneixes l' aritmética, prente la molestia de calcular la por que poden fer tres ó quatre mi-

llons de personas qu' estigan tan alteradas com la que 't parla.

—¡Deu m' en guard, de que vinguessin totas contra mi!

—Treu, donchs la conseqüencia...

—Bueno, noy; no tot han de ser garrotadas sobre gent indefensa. Si la policia va donar cops de garrot, en cambi 'l governador en persona digué en lo Saló de Cent que desijava l' autonomia pera aquesta hermosa terra.

—¡Ey, poch á poch! Ell no va parlar d' una autonomia de lley, sino d' una autonomia de poch quilats, com si diguessim: una autonomia aygualida; una autonomia que no la coneixeria ni 'l pare que va engendraria. Per parlarte mes clar; lo governador va donarnos guayaba, com se diu vu garment, ni mes ni menos que 'l diputat que fa promesa als seus electors, d' obrirlos un pont, una carretera ó un canal, y al cap de vall, no fa altra cosa qu' obrir en canal als que l' elegiren.

—Prou t' equivocas. Si 'l governador s' hagues proposat fernes combregar ab rodas de molí, s' hauria notat desseguida, y 'ls periódichs de Madrid, no haurian posat lo crit al cel demanant la destitució del Sr. Sarz Escorpi ó poch menos.

Además, si 'l Governador hagués parlat en broma lo Govern ll hauria donat las dimisorias.

—¡Ara si que m' has fet riure!

—Riu, tant com vulguis, pero 'l certus es, que 'l Ministre de la Governació, qu' es regenerador desde las unglas dels peus hasta la punta dels cabells, mentres la premsa madrilenya ha tronat contra 'l Sr. Sarz, s' ha mostrat sumament satisfet de las declaracions del Governador de Barcelona, dihent qu' e l y tot lo Gabinet pensavan de la mateixa manera.

—No m' en parlis d' en Dato, que no passa à de ser un bon dato per la historia dels romansos, dels contractants y de las inconseqüencias. Aquet Dato es lo mateix que va assegurar que las eleccions passadas serian un modelo de puresa, y no ignoras que van resultar unas eleccions mes brutas que la cara d' un carboner. Lo mateix Pantorrilles, que en aquestas qüestions se creya invencible, va retirar-se avergonyit per escotitilló. Aquet Dato es l' elegit pera dissimular las planxas que á cada moment fan los ministerials; es com si diguessim 'l tapa bruts del Govern; pero té tant poch salero que hasta 'ls mes candidos ja li han vist mes de cent vegadas l' orella. Diga 't has enterat de lo que ha succehit á Esplugas de Franco?

—Jo crech qu' es una dura l'issó pe 'l Govern.

—¡Es clar, dona! Pero, no obstant, pregunta á n' en Dato la seva opinió sobre aquet fet, y 't contestará: «Senyora, jo may m' equivoco. Estigui convensuda de que si 'l poble va assassinar á un agent executiu d

Consums que 's proposava procedir al embarch dels béns dels morosos, va ferho (xe usivament pera demostrar la seva simpatia á n' al Govern d' en Silvela.)

Tu quedarás, com qui veu visions, no sabente esp'icar una opinió tan rara, y creurás que 'l Ministre de la Governació s' ha equivocat, pero si 't vols convence de lo contrari, dígalí á reng ó seguit: Sr. Dato: Si lo que ha passat avuy á E p'uga de Francolí, passava demá á Barcelona, per resistirse 'ls industrials á satisfer las exorbitants càrregas dels pressupostos d' en Vilaverda, creuria també que la ciutat comtal obrava per pura simpatia al Govern?—No 'n dupi—e contestará 'l ministre—lo poble espanyol no deixarà de demostrarnos la seva simpatia, encare qu' ho ensorri tot, mentres á nosaltres no 'ns fassi deixar la cartera.

Pierrot de LA TOMASA.

ESPURNA

Un jove molt elegant, pero mes pelat qu' una rata, 's presenta a demanar la ma de la filla d' un capitalista:

Lo pare, conmogut, li diu: ¡Está molt bé jove; pero dech advertirli, que la noya no mes té per dinar, per dinar bé si vosté vol, y 's necessari que 'l que 's casi ab ella porti per sopar.

Contestació del pretendent:

—Senyor meu, pe'l sopar no 's molesti, porque jo quan dino bé, no sopo.

LO CANT DEL POLISSONT.

¡Hurra, cosacos del desierto, hurra!

(ESPRONCEDA)

¡HURRA, cossachs de las Castellas, hurra!
Barcino 'us brinda lo mes rich bo.í.
Camps de batalla sos carrers ne s'igan,
ahont desfoguéu instints de gos mastí.

¡Hurra, legions de Xinxes y Gutierrez
qu' ab la ma al sabre ó al feixach bastó,
atropelleu igual al vell qu' al jove
y lo mateix qu' al nyébit, al senyó!

¡Hurra cossachs vinguts de las Batuecas
ó reclutats pel llot del baix Madrid;
aquesta terra, es terra de conquista,
aquí conseguireu gloria y profit.

Aquí us atiparém y hasta 'l barato
podréu cobrar de 'ls cafetins y 'l joch.
Aquí disfrutaréu un tant del vici,
ó dos tants, si ab un tant ne teniu poch.

Aquí las «Venus» de vuyt rals la passa
la vostra protecció us implorarán;
y 'ls palaus encantats, ahont viuen fadas
per vosaltres la mosca s'fixarán.

Tindrén passatje lliure en los tranvías
y entrada en las funciones, sempre d' arrós
milers d' ermitas us farán la copa
y us ficaréu per tot á tall de gos.

A qui us siga antipálich, per «b'asfemo»
amarrat com un Cristo 'l duréu prés
y al sé al Govern, li c'avareu un jaco
fins que 'l bras fatigat no pugui mes.

Fent alí ab los matons, pinxos y péssas,
no us faltará ¡may u tant per cent
de 'ls rellotjes y joves que s' heixurin
y de 'ls pisos que fassi aquesta gent.

Pro hi ha mes ¡oh cossachs! hi ha mes encara.
Lo jorn que us calgui exercitar la má
en Sans de 'ls esguerrats, lo vostre j. fe,
¡esguerrats cap á Sans! ell us dirá,

Y allavors, ab lo crit de «Cossachs, hurra»
Ramb'la amunt, Ramb'la aval, aniréu fent
un escampall de geperuts y borris,
omolint de panich á la pobre gent.

¡Hurra, cossachs de la librea blava.
Sabes enlayre y los gallets a.sats,
no hi fa res que partiu a'gunas c.oscas,
res importa que teu atrocitats.

¡Hurra també 'ls de pudorosa casta
que us vestiu de personas per error.
treyéu del secreter, l' ira secreta,
garrots enlayre y vinga fer pudor.

Re hi fa qu' al prodigar vostras caricias
no distingiu de sexes ni d' edats.
Lo garrot no te amichs. Devant la tranca
tots los caps son iguals, quan son trencats.

No importa qu' a' florero F giro'a
aquell repórter del tarot estrany
li enfonzeu lo barret á las orellas...

¡Sota d' aquell tarot, hi ha a'gun parany!

Poté alí s' hi congría la tempesta...

Poté alí so'a s' hi conspira molt,
¡que aquell tarot d' extraordinarias formas
fa cara de no ser bon espanyol!

¡Hurra cossachs de la secreta y pública!
«ma'éulo à n' aquest murri... ¡es catalán!»
Si de cas no sou prous, hi ha cent Quinyones
per ajudarvos, en la Casa Gran...

Y ajuntant sos garrots ab vostras trancas
y unint ab lo seu bras, lo vostre bras,
seréu pinxos per tot; lo mói es vostre...
fins que 'ns puji, ch cossachs, la mosca al nas!

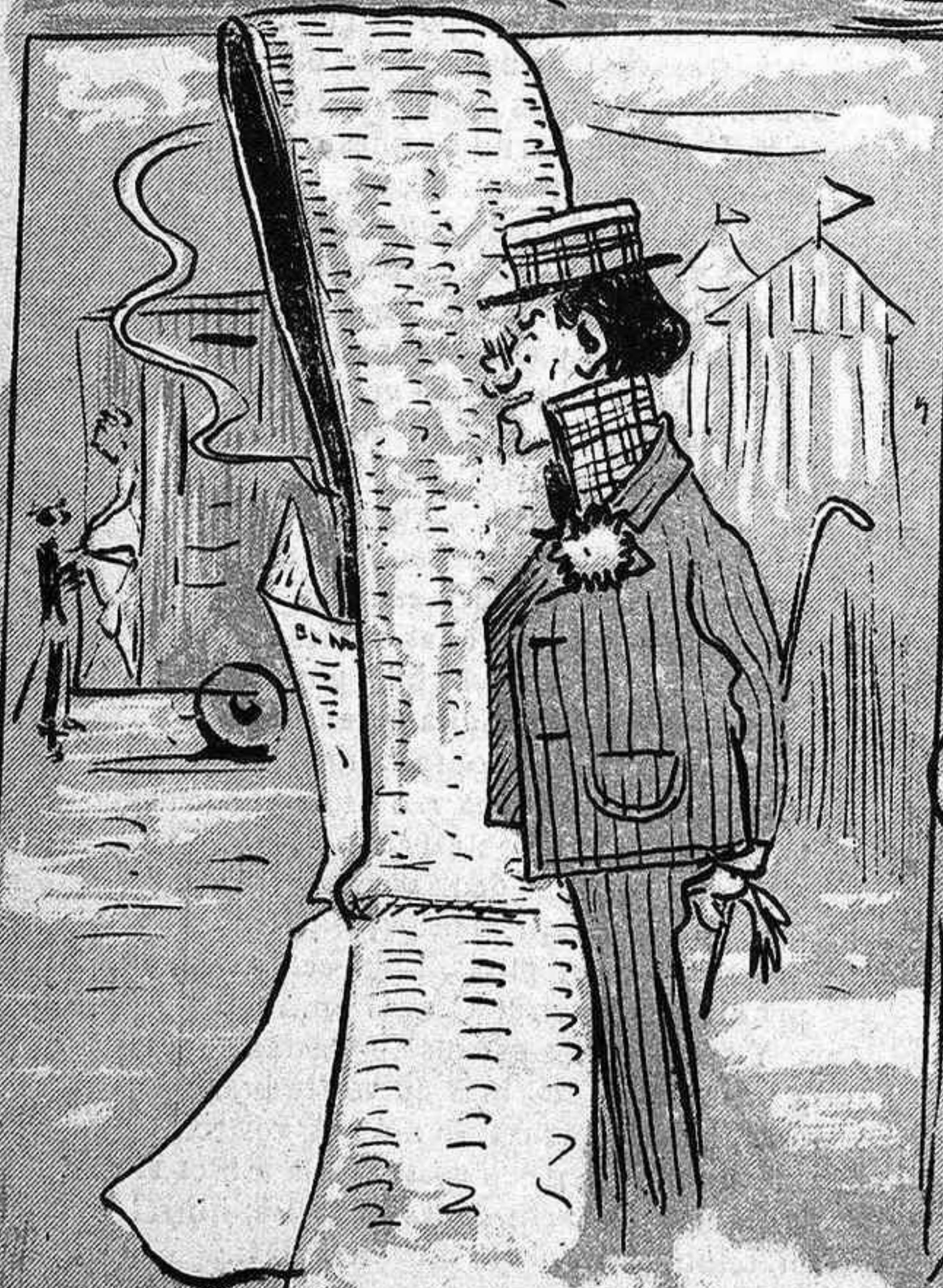
¡Hurra, cossachs de las Castellas, hurra!
Barcino us brinda lo més rich bo.í...
¡Camps de batalla, sos carrers ne s'igan!
¡De vostras urpas, sos tresors, bo.í!

M. RIUECH.

LA TOMASA
ALS BANYS

Té una carassa de lluna,
li put l' alé, no té dents,
pero té molts pretendents...
a la seva gran fortuna.

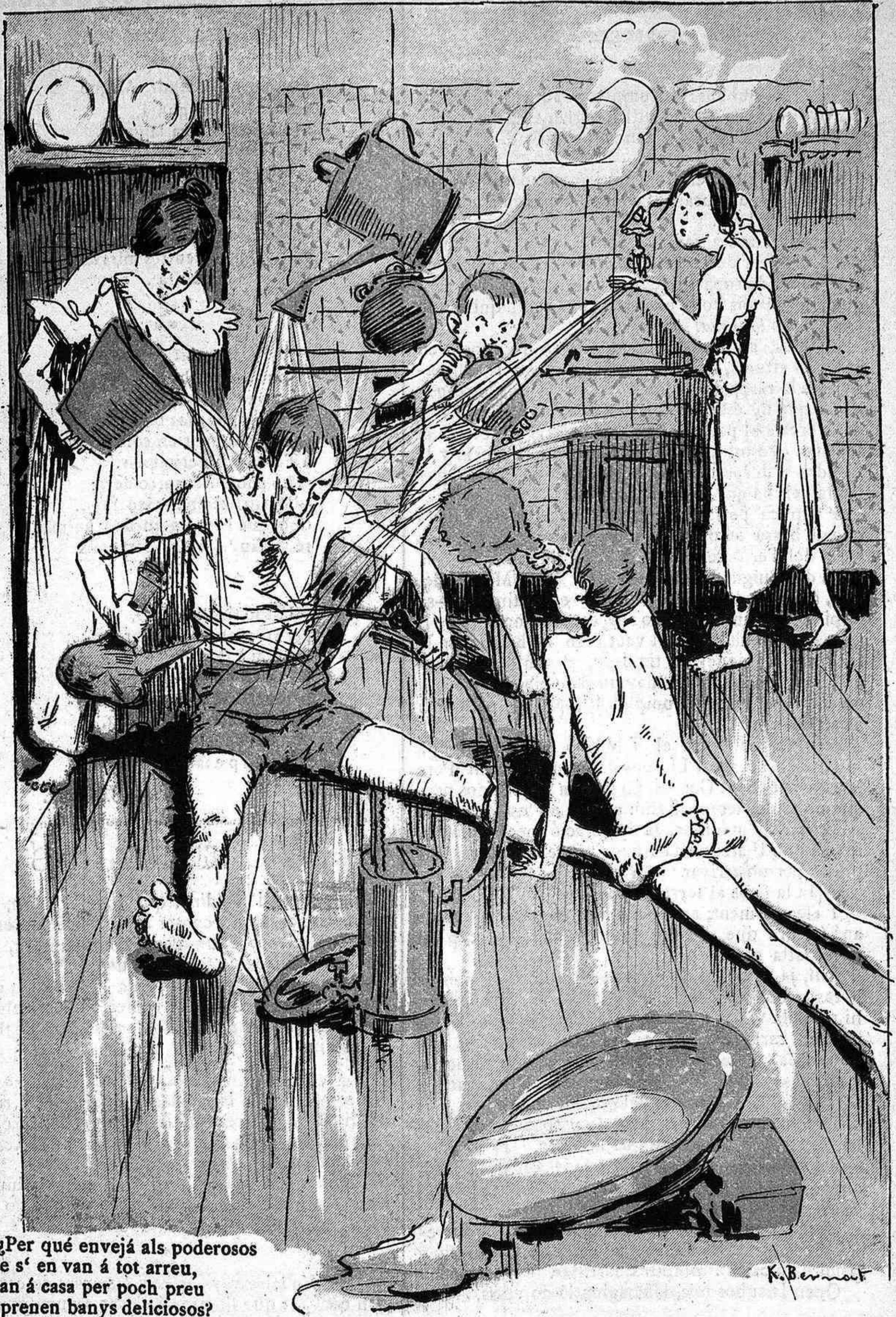
—¡Quina ditxa se 'm prepara!
¡La meva hermosa es aquí!

—¡Rateta, amor, serafí!...
(mes que veig ¡es lo seu pare!...)

ESTA.

QUI NO 'S CONSOLA ES PERQUE NO VOL

¿Per qué envejá als poderosos
que s' en van á tot arreu,
quan á casa per poch preu
se prenen banys deliciosos?

K. Bernart

"ARTICLE D'ESTIU"

Ves qui busca assumpto en aquet temps pera omplir las quartillas reglamentarias!
Més aviat 's busca un vano ó una dona ben frescassa.

Vé més á gust pendrer's un bany que pendrer's la molestia d'aná apurant l'equívoc y 'l *quid pro quo* pera eixir del pas.

Un hom, massa refiat, espera á la nit pera cumplir son deber de redactor *tomasino*, pero succeheix que acabat de sopar pujem al terrat 'ls de casa perquè dins del pis no 's pot viure... ¡y vegin qui escriu à la *llus de la lluna!*

Ademès, ab l'ayret de marinada que corre en aquellas alturas, ab la panxa plena y ab la companyia de la raspa del primer pis, qu es una *desenganyada* que m' está pessigant sempre, ajassats tois 'ls de la escala al peu dels pals del terrat y sota de la torratxa que tot ho tapa, la inspiració s' adorm y la mandra 's desperta; y un hom' té més ganas d' agafar la vehina que d' agafar la ploma.

S' explica perfectament: 'ls fabricants de ratllas que sa bossa 'ls permet donarse importancia més enllá del Ter ó del Segre, dalt del Montseny ó á la falda del Puigmal, á Montserrat ó á San Miquel del Fay, á Moncada ó á Vallvidrera—en ù tim cas—se inspiran per un tres y no rès en lo mormuri de l'aygua, en lo xiu-xiu del vent ó en lo brenar de la font pera croniquejar á tot drap, clavantnhi alguna de *cresta*, no faltantlos may un dato científich ó una mentida literaria que omplan l'espai del periódich á cárrech séu.

Pero 'ls que tenim al Tibidabo pe 'l Canigó, á Monjuich per Sant Llorens de Munt y á Sant Pere Màrtir per Sant Geroni, no podem inspirarnos perquè no tenim temps. Rahó: encare no 'os comensa á venir la... d'aixonsas, la inspiració necessaria, 'os avisan que l'arrós esta á punt y que convè aná de pressa per no arribar tart á casa.

—¡Ja la farás al terrat la *polissa!* — diu la dona.

Y efectivament; arrivem á casa ab més ganas de aná á jeure que d'anar de *picos pardos*, y cap al terrat falta gent.

Allí, ja 'ls ho he dit lo que feya 'l cas: á més de la raspa del primer pis carregada de desenganys, hi passa la vetlla una viuda duptosa de sobre 'l pis nostre, carregada de molta poca-vergonya, que no fá més que ferme pessigollas sense volguerho fer y una casada que viu ab l'home... d'una amiga séva, ab molt sentiment del *querido* d'aquesta, y ja compendrán vostés que han de picarme molt més las pússas dalt del terrat, que la Musa.

Veusaquí perquè aquesta setmana, obligat á fer l'*article* com sempre, m' ha faltat *tela* á pesar de tant *género* extès al terrat.

Mentres duri aquesta escalfor, es impossible refrescar la memoria de fets calurosos de la situació y pendre ab calor l'omplir quartillas.

Quan la suhor raja, la imaginació no vessa.

PEPET DEL CARRIL.

Heroisme Filosofich

Un jorn, Alexandre Magne
á Anaxarco preguntá,
menjant á la seva taula,
—¿que 't sembla d' aquets meujars?
Lo si osop va respondre:
—Exquisits; pro falta 'l cap.
d' un gran reayor feta b salsa
que fora un excel-lent plat.
(Y ho digué mentres mirava
á Niccreon 'o ti à).

*
**

Aquet, ja mort Alexandre,
volguent del sabi verjars'
traciava de sufregirlo
tant bon punt fos ben picat
en un gran morter, com feyan
à Turquia als criminals.

Lo pobre Anaxarco deya:
—Martiri zéume; aixó ray...
Com que i esa 'm queda l' ànima
ré 'm fan 'is danys corporals.

..

Irat lo tirá de X'pre,
per vo'guer ferlo callar
li vo'guè tallar la llengua;
més aixó no ho lográ pas,
perque al acte vá partirsela
ab las dents, 'l desgraciat,
y 'l trós de l'engua à la cara
li escupí pena de sang,

J. BARBANY.

VOLTERIANAS

Als postres d' un dinar que doná Voltaire, 'ls convidats comensaren á contar historias de lladres. Després que tois y cad' un d' ells contá la seva, suplicaren al anfitrió que 'n contés una.

—Senyors, digué, una vegada hi havia un contractista de provisions pera l' exércit que... velshiaquí que... Are no 'm recorda lo demés; pero pe 'l cas es lo mateix.

*
**

Un membre de la Academia de Chalons relatava un dia totas las prerrogativas d'aquella Corporació, acabant per dir qu era la filla gran de l' Academia Francesa.

Voltaire, que l' escoltava, li digué:—Induatablement es una filla bona y honrada; perquè no ha dat may motiu pera que parlin d' ella.

*
**

Quan Vo'taire veyá arribar á sa casa de camp algun conegut que li anava á clavar a'guna *gorra*, exc'amava:—¡Oh Deu! ¡L' iureume dels meus amichs! que dels enemichs ja m' en lliuraré tot sol!

Sistema NO T' HI FIXIS

YRITAT plena d' interès
es y ho sostinch sens' afront
que tractant cosas del món
un no 's pot fixar en rés.

Ab lo tipo presumit
que vesteix d' última moda
y per Barcelona roda
dantse *pi-to* de lluhit
y resulta de tan fum
que per evitar disgustos
solen darli 's quar os justos...
no t' hi fixis, es un llum.

Ab la dona xafardera
que devant 't fa un papé
tant sois per quedarne be
y 't retalla de darrera
y creyent sé activa y bona
tot xarrant ab lo vehinat
se li enganxa l' estofat...
no t' hi fixis, es tarona.

Ab l' home indigne de serho
adornat si vo's ab trassas
pro que 'l transforma en calsassas
sa mullé ab molt de salero
y que no vo'ent ser ganso
deixa dur sense qüestions
á la dona 'ls pantalons...
no t' hi fixis es un manso.

Ab l' intrépit *quelavera*
que 's dedica á la poesia
y disputa y desflia
figurantse de primera

y ab tot y no saber fes
puig no ha llegit ni una engruna
vol tocá ab las mans la lluna...
no t' hi fixis, nyébit es.

Ab lo tenorio incansable
perseguidor de casadas
qu' ha portat mes garrotadas
qu' un burro sent al estab'e
y que mereix se á Sant Boy
per mes que hi ha qui l' atabi
de que é algun punt de sabi...
no t' hi fixis, es bon noy.

Ab la *silfide* escayenta
de carn tendra ben provista
que fá treballá la vista
y á tot arreu 's presenta
y essent segons veus soltera
notas qu' allá á la vesprada
sol anarne acompanyada...
no t' hi fixis, fa carrera.

Ab 'l jove aixeridet
qu' ab prudencia y dissimulo.
sense pensarse se xu'o
's presenta modestet
y que poguent tono darse
sols mira ab los ulls del cor
l' objecte de son amor...
no t' hi fixis, vol casarse.

RAPEVÍ.

¿JA HO SABS?

Que perquè no vaig á missa?
vo's saber perquè no hi vaig?
donchs la rahó es molt ser zilla
y molt facil d' explicar.
Anava jo á confessarme,
com cosa molt natural,
y 'l pare que 'm preguntava,
després d' haver escoltat
la confessió de mas cu'pas
y l' examen dels pecats,
ab to grave y posat serio,
va dirme deixant-me blau,
que no hi tornès mes, vaig creurel,
y ja may mes *hi he tornat*.

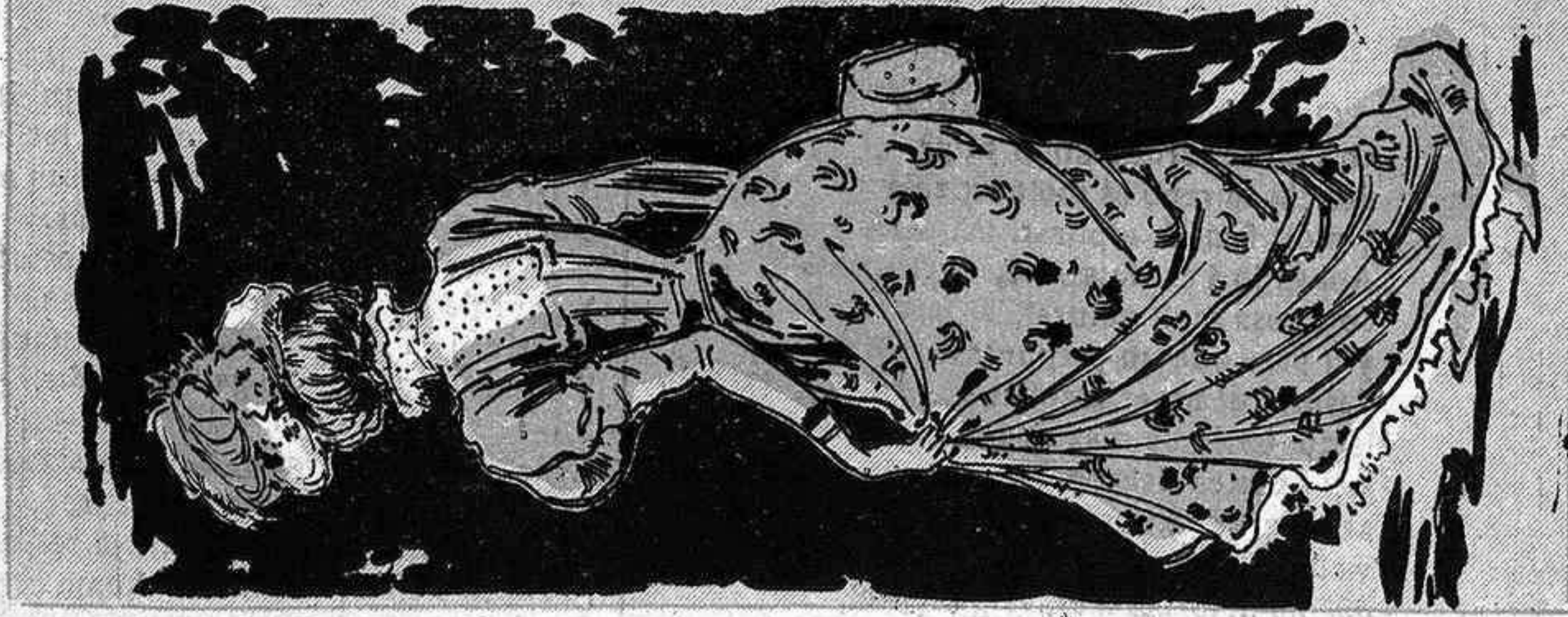
Q. MALLEU.

LA VIDA DEL ANY

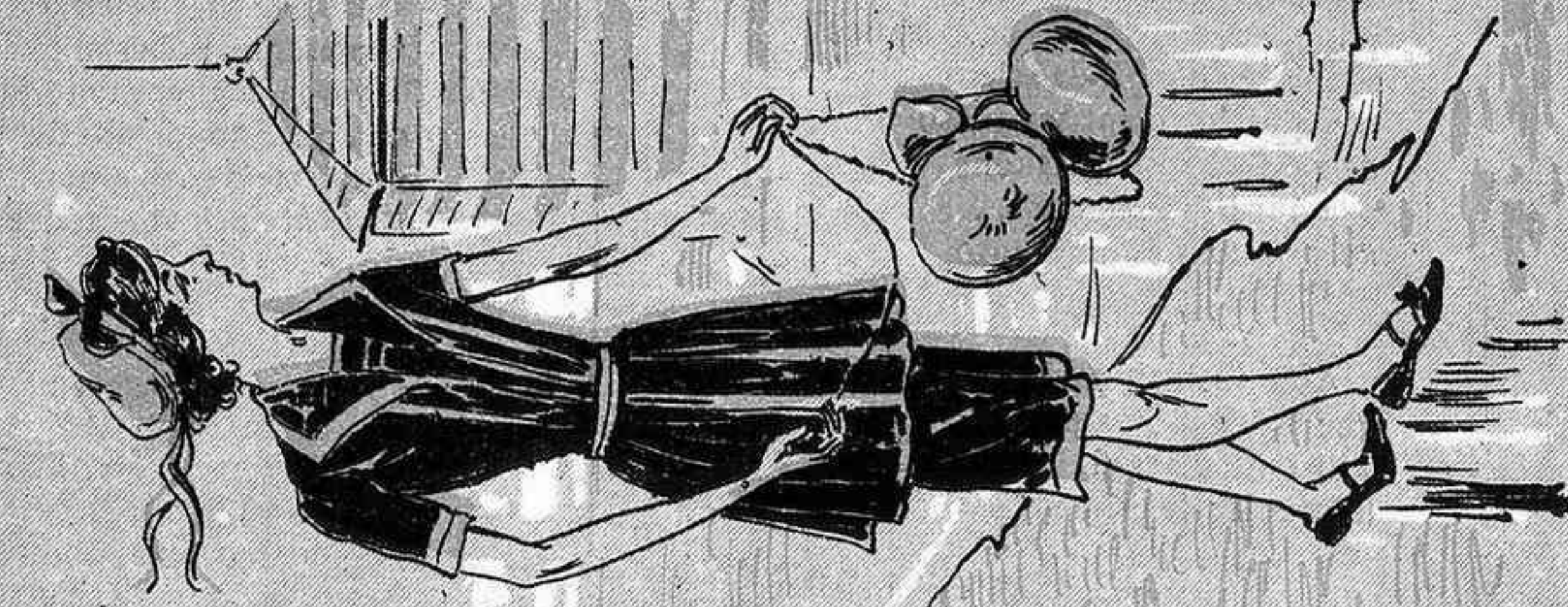
SONET

Naix l' any molt poch després qu' han posat llufas;
Veu porchs, per Sant Antoni, en las Espanyas;
Arriva als jochs florals y enten llurs manyas
Quan fan á las ninetas magarrufas.
Veu modas, pentinats, grossas estufas,
Y gent de mala fe, y cops y banyas,
Y arriba ja à Tots Sants y veu castanyas,
Y menja per Nadal lo gall ab *trufas*.
—Ja 'n t'inch prou,—diu aquí—m' en vaig á casa.—
Estich cansat del mon, vull ja deixar-lo.—
Y desapareix furient com bala rasa,
Deixant que vinga altre any á rellevar'lo.
¡Tant sols en aquest mon l' home 's prou ase,
Per fer sempre 'l mateix sense cansarlo!

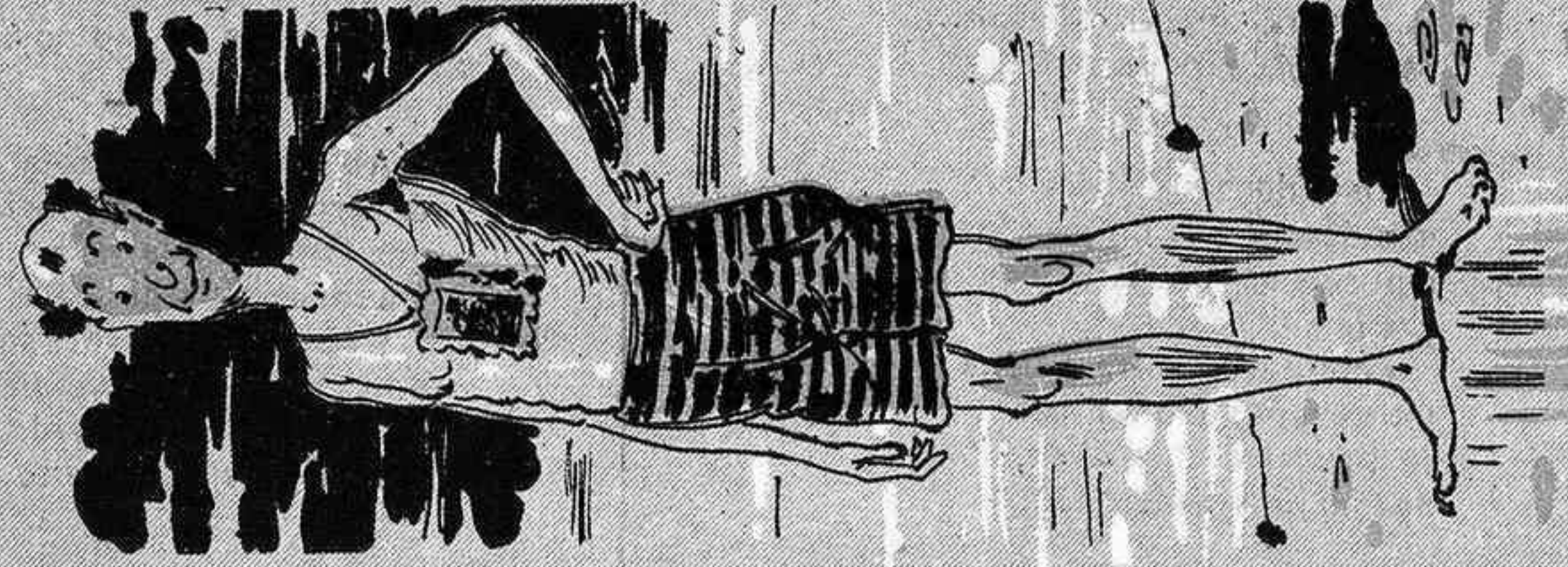
F. S.

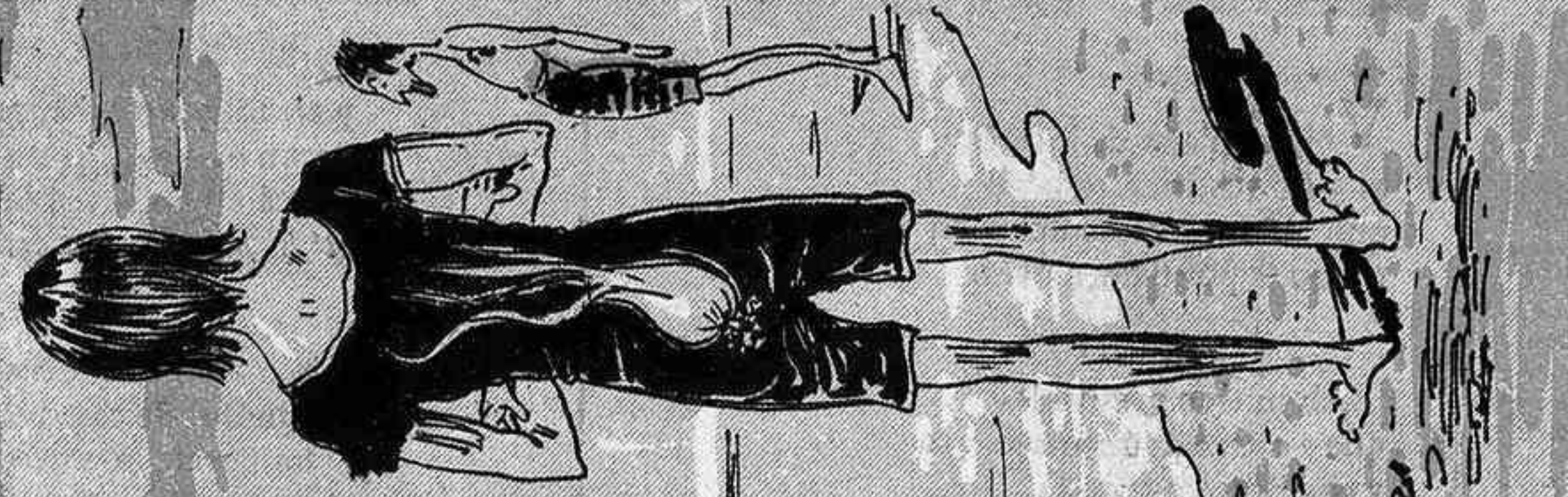
Rodoneta la veurás per davant y per detrás.

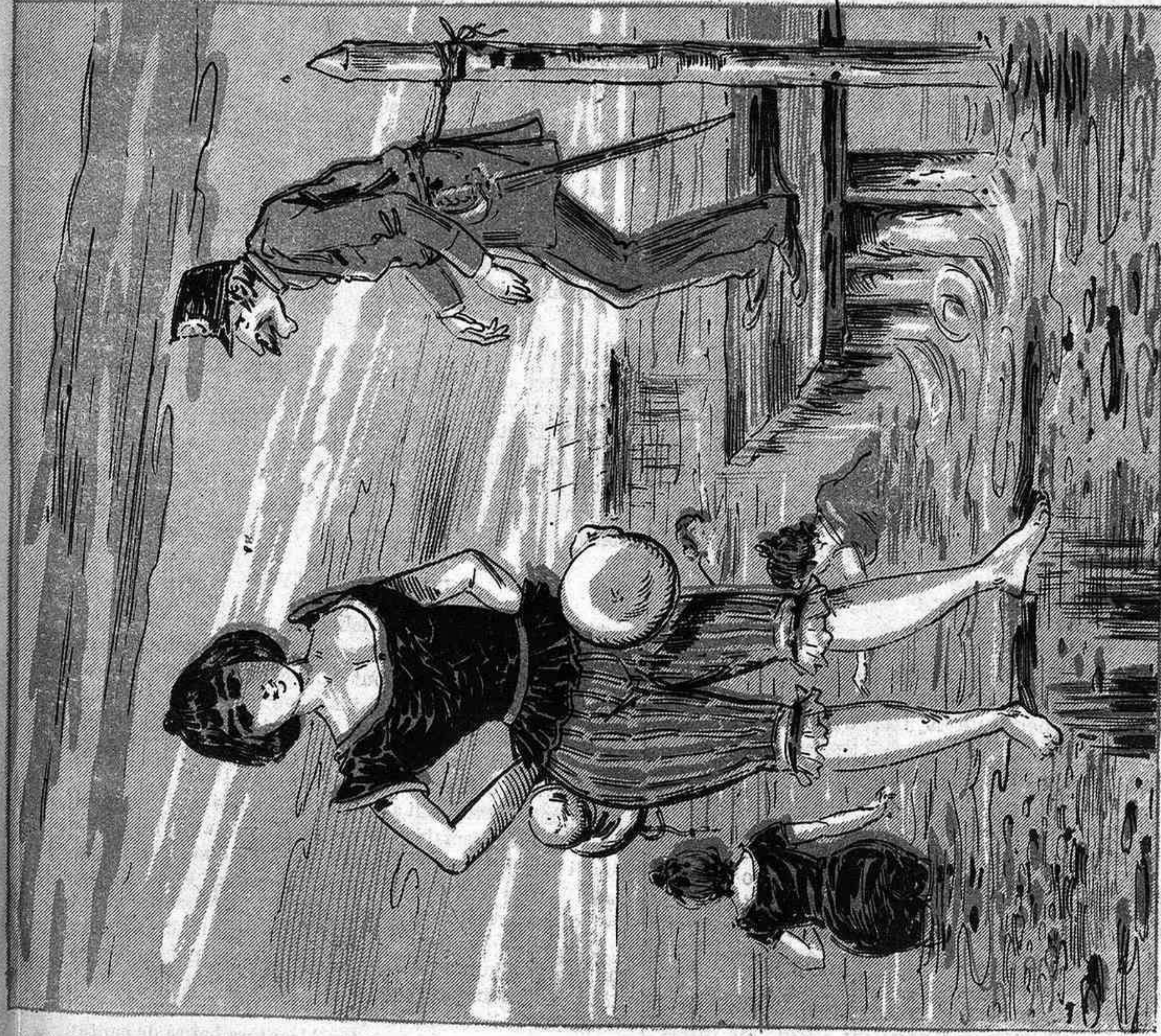
Despullada, es un panillo sense formans ni platillo.

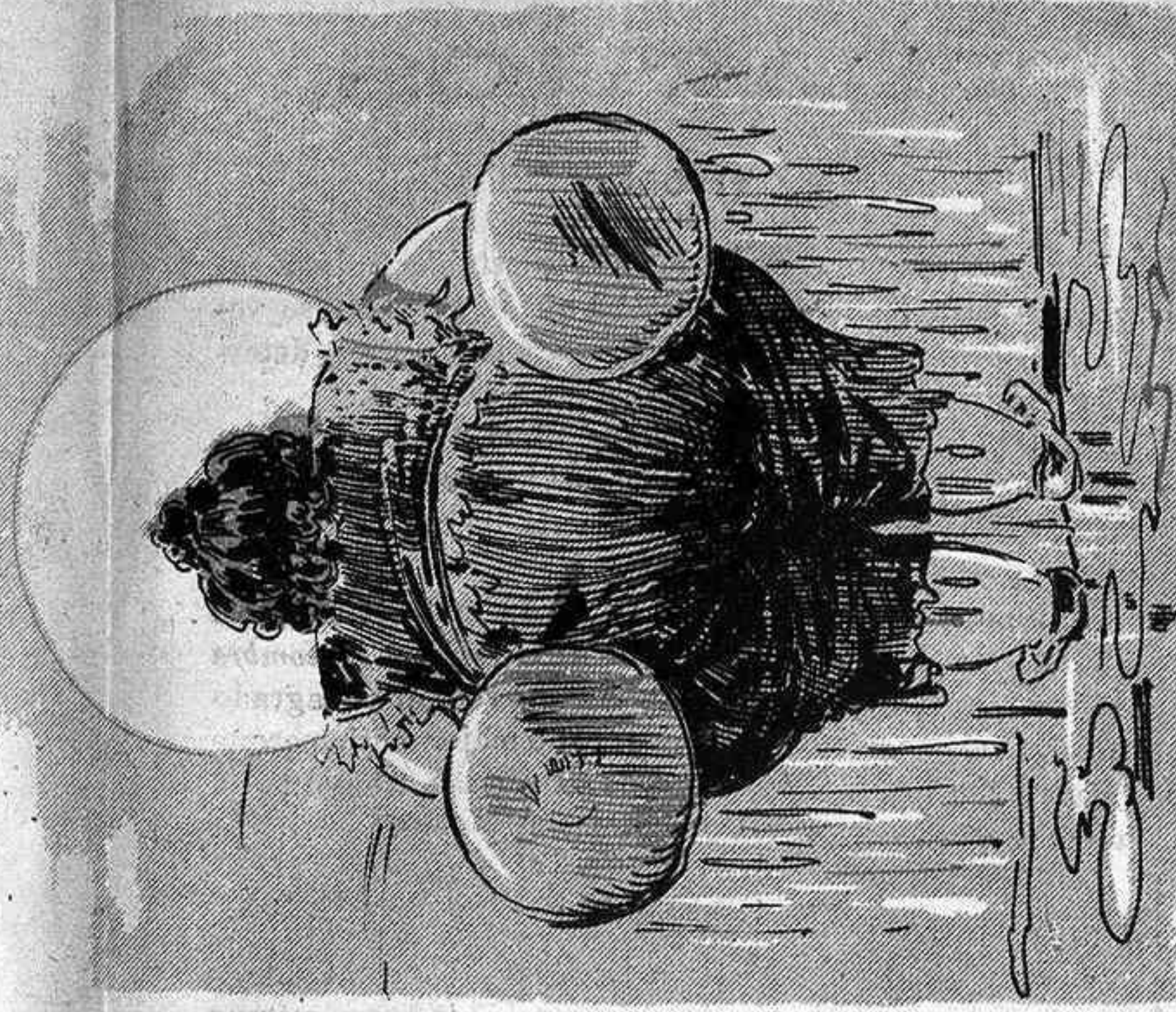
A banyarse va en Macari per lluhir l'escapulari.

Retaguardia bullanguera dels acóllits d' en Moreira.

Precaucions adoptadas ab els sátiros d' en Figaseca encarragats de mantenir l'ordre en los establiments de banys. Per aqueix servey, s' triarán els mes jayos subjectantlos ab una cadeneta á qualsevol pal de la palanca

Las derrerias d' una majordona remullada.

L' angel custodi de las banyistas.

Dramaturgia

DIAS endarrera vareig llegir en lo diari del carrer de casa y en la Secció de «Curiositats» que á Inglaterra 'ls autors dramátichs se fan *barba d' or* fent comedias y tentlas fer ¡naturalment!

Lo qual, si bé no es vell, sempre vè de nou en aquet país dels *arreglos originalisats*, per Ximenos que surtin; perque cada día, més ben dit, cada temporada es més problemátich lo profit dels autors aquí á Espanya, es dir, sobre tot aquí á Catalunya: dich lo profit, perque de la honra y de la gloria literarias poden tirarne bons trossos a l' olla, que no 'n farán pas cap tassetta de caldo.

Si senyors; es un problema de difícilíssima solució, com més và mes, lo guanyarse modestament la vida escrivint pera 'l teatro aquí, ja que regna un verdader monopoli justificat falsament per las exigencias empresarias que obligan als novells autors á tancar ab pany y clau sas produccions calificadas quan no de insulsas, de mansas, no s'guent ni una cosa ni l' altra.

Y la obra que, no trovantse en tal cas, ha tingut la xaripa de ser posada en escena, ab éxit, es una rarsa que dongui pera cubrir gastos d' impressió y pera pagar la galeria.

Ara, la obra qu' es tan sols admesa (com casi se admeten totas las que 's presentan), no cal dir que desde la seva admissió fins á sa representació hi há mitj any de passos,.., sense contar 'ls obstacles de desprendiments *objectius* y reparos *pecuniaris* que s' oposan ab molta freqüencia pera salvar la enorme distancia que hi há de l' Administració á las *taulas*.

Jo taig una aposta ab qui vulga, sense pò de perdre, que 'l que tinga estanch, camisería, magatzém de mobles ó restaurant y vulga ser autor tan original com desitji, per Ferrer y Codina que resulti y per Pous que sigui, mentres sapiga firmar y trovi un Codolosa á propòsit, arribará molt enllá á caball d' elogis *suellos* desbocats columnas enllá de la prensa local y *corresponsalera*.

Ape lo al testimoni de moltes *eminencias*, *autoras de pessas*, cassadas á Miramar y á la Font del Gat baix 'ls auspícis de... de... dinars de *nap*, y encare gracias.

*
**

Empro, aixis y tot, 'ls autors produhits per la digestió mes ó menos laboriosa á que 'm refereixo prenguin nota, pera que 'ls fassi denteta, dels següents datos relatiu á las ganancias que obtenen 'ls autors dramátichs d' Inglaterra.

“La major part percebeixen 'o 5 per 100 de la recaudació tota de la taquilla. Una comedia representada 200 vegadas en un Teatro de Londres de primer ordre produheix al autor de 100.000 á 120.000 franchs Sims, autor de dos me odramas, ha guanyat en *dugas temporadas* 750.000 franchs á Londres y 1.500 000 á provincias. Gilbert y Sullivan han embutxacat en pochs anys, ab una dotzena d' obras, mes de 75.000.000 de franchs. Y 'l mes afortunat autor inglés del dia es Pinero: uns anys ab a tres, los drets d' autor li valen mitj mi ió.”

P.ega, noy.

PEPET DE LA CAMERA

TEATROS

TIVOLI

La rebaixa de preus en las localitats establerta desde la setmana passada, ha donat ocasió á que diariament se vejes la platea sumament concorreguda y la Empresa determinés prorrogar la temporada una altra setmana.

Han efectuat sos beneficis, la tiple Srta Gurina y lo tenor Sr. Casañas haventse evidenciat las simpatias de que gosan abdos artistas, ja que ademés de lograr casi plens, foren obsequiats ab valiosos regalos.

S' anuncia la reproducció de dugas de las mes notables sarsuelas de Barbieri *El barberillo de Lavapiés* y *El hombre es débil*. Creyém que es una noticia que rebrán ab agrado los *amateurs* de la música espanyola ab major motiu perque fa anys que á ditas obras no se 'ls ha tret las trenyinas y ademés perque son dugas perlas en son género.

GRAN-VIA

Lo molt bombo que s' havia prodigat ab motiu de *La figlia di Mustapha* doná ocasió á que en la nit de son estreno se vejes completament assallat de entussiasistas que recordant las *delicias* de *La bella profumiera* creyan que en aquella obra se veurian corretjidas y aumentadas.

La decepció que reberen siguié un xich notable, no perque *La figlia di Mustapha* sigui obra detestable, sino perque sos desitjos haurian volgut que hagués traspasat hasta los limits de lo possible.

Vist que lo publich no está per cosas *turcas* y si sols per *francesas*, tracta de posar obras solament d' aquet género per lo tant hi ha en preparació *La bella Elena*, *Mio Principe* y *La vida parisien* obras que estén segurs donarán grans rendiments á la Empresa.

NOU RETIRO

Conforme anunciarem, dissapte obrí de nou sas portas ab una companyia comich lirica que dirigida per lo conegut actor Sr. Bolumar ha resultat molt discreta per lo qu' s' ha captat los favors del publich.

Com siga que fins are s' han posat obras ja conegudas, creyém ocios parlar de las mateixas esperant per lo tant obras novas á fi de ab ellas evitar comparacions.

JARDI ESPANYOL

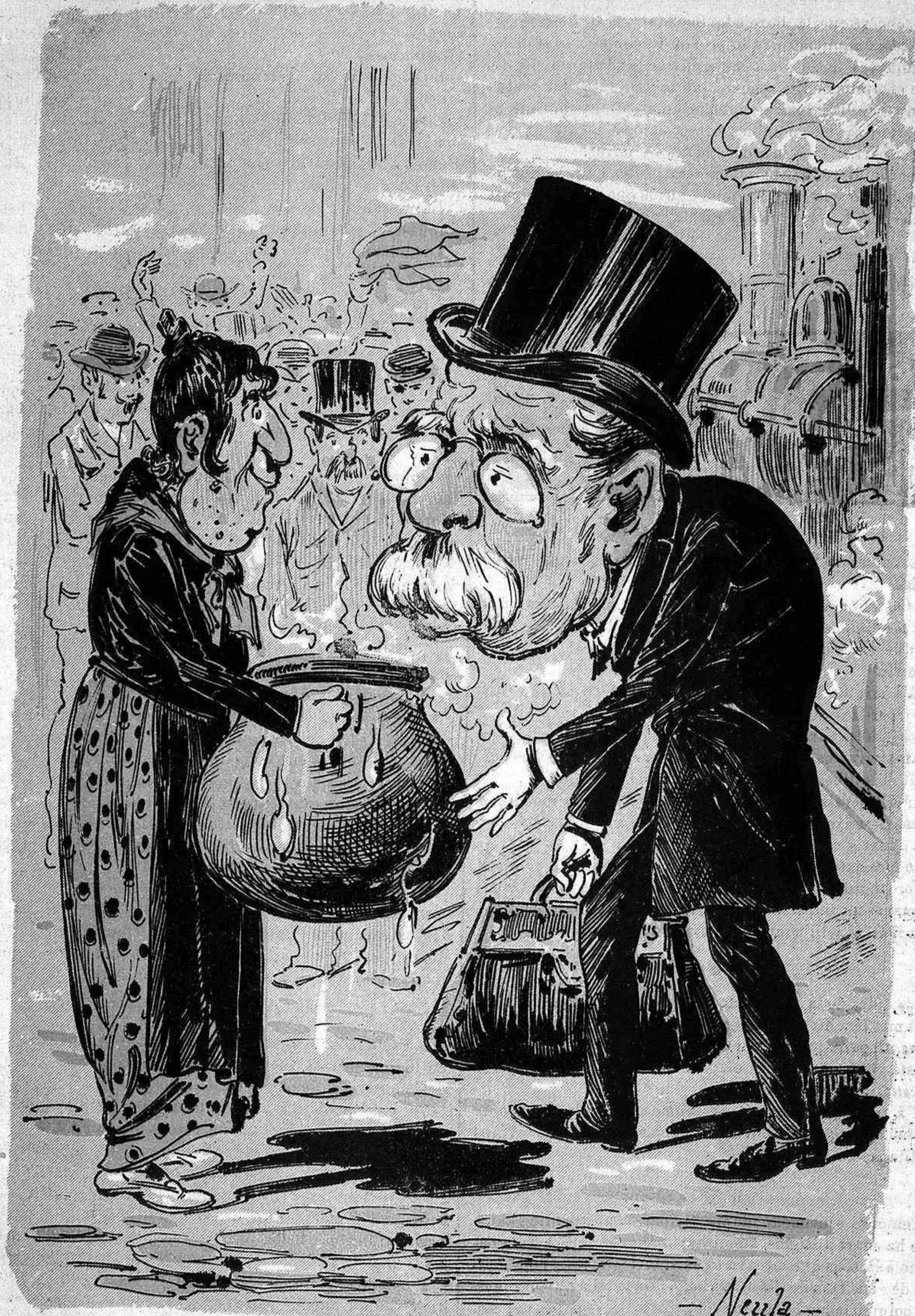
Ab tot y anunciarse lo debut de un tenor anomenat Mach ó March (ja que abdos apellidos figuravan en cartells) vingué lo dia del debut y per causas que hem cregut convenient no investigar lo tenor indecís de son apellido, se cregué indecís, sens dupte, de son éxit y siguié substituït per lo senyor Alcántara que en lo desempeñyo del Jorge hi estigué com de costum.

A aquet artista, no li aprobém la *distinció* que tingué ab lo publich en sa sortida, manifestant que la empresa del Tivoli lo volia fer cantar aquella nit y que ell preferi lo Jardí Espanyol ja que ab l' altra Empresa no hi havia contret compromis de cap classe.

Aixó del compromis, será sens dupte segons ell comprengui lo que vol dir aqueixa frasse, puig nosaltres tenim noticias que desfán per complert lo que ell assegurará.

Sabem que l' assumpto aquet, are está en tribunals y ab lo publich judicial potser lo Sr. Alcántara haurá de cantar la palinodia y sabra al mateix temps la definició precisa de la paraula *compromis*.

LA TOMASA
L' ARRIBADA

Al baixar del tren, el senyó ministre va ser obsequiat ab una ollassa monumental de bledas bullidas. Era un present dels redactors de *La Perdiu*. Veurerla y tirars'hi d' cap, va ser igual. Els circumstants, ab llàgrimes als ulls, varen esperar respectuosament que 'l senyó ministre hagués consumat aquell *atraco* bucólich.

CONCERTS DE EUTERPE

Lo concert que la llorejada Societat coral *Euterpe de Clavé* tenia anunciat pera lo próxim dimars festivitad de la Assumpció, s' ha suspés á causa de que per la tarde de dit dia te compromís dita societat ab la Empresa del teatro Espanyol de Badalona pera donar un escullidíssim concert compost de sas mes notables composicions, en que hi deu pendrer part ademés la secció de noys y noyas.

Donat l'interés que han demostrat las societats corals de dita població y lo ligitim nom gloriós que porta alcansat la *Euterpe de Clavé*, es de esperar un brillant resultat.

UN CÒMICH RETIRAT

Las calors acaban d'encendre las bullentas sangs espanyolas.

A Castellón, entre lliberals y llanuts, s' han repartit durant la setmana passada tantos de consideració, hasta 'l punt de sortir de la lluyta alguns individuos ab membres trencats.

Tals barallas han sigut produhidas pe 'l fanatisme dels uns y per la intemperancia dels altres.

Los llanuts han fet ostentació d' escapularis y medalletas y han arriuat hasta 'l punt de volguer colocar á la forsa en lo pit dels lliberals aquells signos de religiositat.

Y 's lliberals de Castellón, que no s' han sabut pendre á broma aqueixa ridiculesa, han tret lo *Sant Cristo gros*, y han donat y rebut terribles garrotadas.

Lo mes extraordinari del cas ha sigut, que á pesar d' haver tingut lloch la lluyta dintre del temple, 'ls sants han permanescut impassibles en los seus altars, contemplant com llanuts y lliberals se las mesuravan.

Las didas de la Inclusa de Cadiz s' han declarat en huelga ó mes ben dit s' han negat á doná mamar á novas criaturas, alegant que se 'ls hi deuen sis mensualitats.

Está vist que á Cádiz sols viuhea com lo peix al aygua 'ls *estets*.

Y á propòsit, donadas las costums afeminadas d' aquets individuos, ¿que no podrian servir per lactar las criaturas gaditanas ab biberon?

Tenim lo sentiment de participar á nostres llegidors, que ha mort á Riglos, ahont havia anat en busca de la curació á la tisis que minava sa existència, lo jove colaborador de «La Tomasa» Don Santiago Juncadella qui en aquestas columnas havia donat proba distintas vegadas del seu no escàs ingeni.

Afligits per tan sensible perdua, doném lo mes sentit péssim á la familia del finat, desitjantli cristiana resignació pera minyar lo gran dolor qu' experimenta.

Havém rebut lo programa dels festetjos que celebrará lo «Círcul de la Granada Graciense» ab motiu de la festa major de la ex-vila de Gracia, los dias 15, 16, 17 y 18 del corrent mes.

Lo primer de dits dias tindrà lloch en lo local de dit centre una extraordinaria funció dirigida pe 'l nostre estimat amich lo distingit actor D. Antón Piera y composta de las obras «Dos companys mal avinguts» dels senyors Godo y Rahola, «Josepha» (estreno) del aplaudit escriptor D. Ramón Pomés, y «Bobé ó El chiquitin de la casa»

Los restants, dias están destinats á la *ballaruga* al per major, hasta 'l punt de que 'l 15 se celebrarán tres balls: un á las deu del mati, altre á dos quarts de cinch de la tarde, y altra á las deu de la nit.

Desitjém que *granadins* y forasters, disfrutin á tot plazer de tan escullit programa.

¿Vostés se creyan potser qu' un poble indignat era mes digne de ser atés que totas las conveniencias d' una Companyia de tranvias? Donchs, anavan equivocats de mitj á mitj.

Lo nostre Ajuntament, realisant un dels pochs actes qu' han merescut l' aplauso de la Ciutat va ordenar al célebre Morris, de trista recordansa, qu' arranqués los armatostes qu' havia colocat al bell mitj de la Gran-via, y 'l Sr. Morris va ascoltar l' ordre lo mateix que si hagués sentit ploure volguent dir «jo no arrenco 'ls pals, si voleu, arranqueulos vosaltres, que ja sabreu lo que us costan».

Y ¡res! l' Ajuntament fent un punt d' home, va arrancar los pals de Mister Morris, rebnt la felicitació de Barcelona entera.

—¿Pero qué significa l' aprobació de tota una ciutat devant de la *omnipotencia* d' una empresa tranviaria?

Ara, s' ha publicat una Real Ordre del Ministeri de Foment, anulant l' acort de la Corporació municipal; y gracias qu' aquesta, preveyent ja un fi desagradable, va permetre al Inglés que mitjansant la colocació de focos eléctricos y altres ventatjas per' la Ciutat tornés á colocar los pals á la Granvia, que, de lo contrari, de l' acte d' energia del Ajuntament, nos en fariam set pedras.

Convé, donchs, no indisposarse en lo mes minim ab l' Anónima.

Y encare que 'ns aplasti ab los seus tranvias eléctricos, donarli las gracias pe 'l temor de que tinguessin de pagarli una indemnización en lo mateix cementiri.

A Espluga de Francolí ha sigut assassinat un agent executiu de Consums que 's proposava proceder á l' embarch dels morosos en lo pago de dit impost.

Verdaderament, baix cap punt de vista pot apoyarse 'l derramament de sang humana; pero si anavam á analizar lo fet, tal vegada trobariam que 'ls que cometeren l' assassinat del agent executiu d' Espluga de Francolí son los que menos culpabilitat tenen en sa mort; puig ells no han sigut mes que l' arma, y 'ls qu' han bellugat lo bras qu' ha descarregat lo cop, son los que ja fa molts anys venen comtent tota classe de desacerts desde 'l centre d' Espanya.

Lo poble sent un marcat malestar; está neguitós, frenètic; veu qu' aném á passos agegantats á la ruina, y si algú vol pèndreli lo poch que li queda, sense entrar en averiguacions, li dona un passaport per l' *altre barri*.

La culpa de tot es precis anarla á buscar en los que nos han arruïnats,

En Durán y Bledas va arribar a n' aquesta ciutat sense ovacions ni protestas, a pesar de lo que s' havia dit.

Qualsevol ciutadà qu' ha passat tres dies a Montserrat, y vá la familia a esperar-lo a la estació, arriba ab lo mateix aparato.

L' arribada d' en Durán y Bledas, per lo insustancial fou una arribada molt bl. dz.

¡Y de l' arribada d' en Weyler, que 'n dirém!

Que tot just va arribar lo tren, y 'ls amichs del general se preparavan pera abraçar-lo, aquet ja s' havia ficat en una barqueta qu' havia de portarlo a un vapor qu' aquell mateix dia sortia per Mallorca!

De l' arribada d' en Weyler, pot dirsen *La desaparició d' un general.*

✱

Sens perjudici d' ocuparnos un altre dia ab la deguda extensió de la notable Exposició Humorística organisa da per la Societat Antichs Guerrers, tenim lo gust de manifestar a nostres lectors que la tal Exposició es un espectacle capás de fer pessigollas a la persona mes seria y encarejada.

Visitin lo local dels Antichs Guerrers y sabrán lo que es bó.

✱

Segueix prés «El Capitán Verdales», D. Joaquim Urquia. Naturalment, dihent las vritats se perden las amistats... S' ignora quan se 'l posará en llibertat; encare qu' es de presumir qu' estará prés mentres los ministres estiuhejin, puig seria verdaderament lamentable que durant aqueixa grata temporada de banys y expansió, 'l Capitán 'ls molestés ab sos escrits carregats de mostassa.

✱

Una comissió de cigarreras va visitar l' altre dia al senyor Silvela, pera demanarli que 'ls hi siguin pagats los decims que com ja sabrán nostres lectors va esqueixar, junt, un noy del depositari dels mateixos, y en los que tenian participació gran número de cigarreras.

Lo Sr. Silvela, convensut de que las bonas paraulas fan menjar als malalts, encare que no 'ls fassin cobrar, va prometre a las cigarreras interessarse en aquest assumpto.

Ara es quan creyém que las cigarreras no cobrarán, porque 'l jefe del Govern va prometre també interessarse per la llibertat dels presoners de Filipinas, y aquesta es la hora que continuan presos, com si no 's tractés de germans nostres.

✱

En lo carrer d' Escudillers, 16, entresuelo, s' ha establert un Directori administratiu judicial y mercantil a càrrech dels Srs. D. Antón Puiguriquer y D. Ricardo Viñoly.

L' esmentat Directori s' dedica a l' administració de fincas y gestiona diferents assumptos relatius a Contribucions, Aduanas, patents d' invenció, ferro-carrils, etc., etc.

Creyém inútil recomenar la utilitat del citat Directori.

✱

Havém rebut lo programa ilustrat de la festa major de Sant Feliu de Guixols lo qual s' ha publicat en forma d' auca de redolins y demostrea en son autor un bon caudal de xispa.

Agrahim l' envio.

TRIADURAS

Un avaro 's penjá per haver somiat que havia fet un gasto inútil; y un altre avaro que vo'gré seguir l' ex-emp'le d' aquell, va suspendre lo penjar-se perquè trobava cara la corda que necessitava.

La epidemia de 1757 acabá ab la vida de la major part dels islandesos. Al objecte d' atreure als súbdits de Dinamarca, lo Govern d' Islandia autorisá a las donzellas d' aquell país a tenir fins a sis fills borts sense perjudicar per rés sa honradés. Tan extremat sigué 'l zel de las noyas islandesas pera repoblar la isla, que hi hagué necessitat de revocar la tal ley y senyalar penas molt severas pera las que continuéssin tenint fil s.

Un tranquil vá fer una aposta a que no podria vendre cent duros bons a pesseta, pregonantlos a n' aqueix preu tres horas seguidas en mij de la plassa. Tal dit, tal fet: 'ls més tafaners s' acostavan a n' ell, examinavan 'ls duros y to' hom deya: —Ja son ben imitats, ja! .. Pero ningú gosá a comprarne cap. Tan sols un passavo'ant 'n comprá un parell per curiositat, pera ensenyarlos a la seva familia.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

Toatro Líric, a l' hora de las bromas de mal género.—A la meitat de la representació de la meva obra «El cura Lagartijo», ha baixat lo teló de boca. Jo m' hi queixat, creyent qu' algú 's divertia ab mi, y m' han dit que 'l teló havia baixat tot sol. Aquets bromistas deurian apendre de no bromejar devant d' un públich que paga.

Memento.

Castelló, a l' hora de la tunyina.—Un lliberalot de mala baba, porque li he posat uns escapularis al pit, d' un cop de puny m' ha aixafat la berruga mes grossa del nas. ¡Jo que m' creya que la Verge m' ampararia, si 'm descuydo 'm reventan!

Un beato.

Gran-Via, a la hora d' untar las rodas.—¿S' han convensut ja de que en los carrers de Barcelona puch ferhi lo que 'm dongui la gana? ¿S' han enterat de la Real Ordre, en que se 'm dona la rahó en la qüestió dels pals de la Gran-Via? ¿Y donchs? ¡No hi juguín ab mi!

L' Anónima.

Antichs Guerrers, a l' hora de riure.—Si 's volen treure 'l baf dels pressupostos empudegadors d' en Vilaverda y volen olvidar las inconsequencias d' en Pollavella y demés companys inquisidors, vinguín a casa, que tenim cosetas y cosassas per tots los gustos y capritxos.

Un guerrer antich.

Plá del Palau, després de la tormenta.—Acabo de tocar un pal del tranvia eléctric y una descarga m' ha enjogat a deu metros de distancia, deixantme esllomat. A tres subjectes mes los ha passat la mateixa cosa. Los dich qu' es un cas divertit que may podrém pagar a la Empresa!

Un admirador de l' Anónima.

LITOGRAFIA BARCELONESA

— de Ramón Estany —
6, SANT RAMON, 6.—BARCELONA

LA TOMASA
PRIVILEGI D' INVENCIÓ

Per resistir la calor
recomenem a tot hora
lo sistema «geladora»
que té patent d' invenció.